

Dvylika laiptelių

2015, sausis

Dvylika laiptelių

Dvylika laiptelių

*Gal per šias Kalėdas ir nebūs sniego
pusnių, bet norėtume palinkėti, kad per
šventes snigtų švelnumu... Jei apniūkusi-
ame danguje pastebėsite žvaigždę, pado-
vanokite ją tam, kuriam labai reikia... Jei
kam nors bus labai liūdna, padovanokite
savo šypsena... O jei kam nors bus labai
vieniša, pakvieskite jį prie savo kūčių stalo...
Ir nenorėkite visko daug... Tereikia visko
po lašelį - ir laimės, ir meilės, ir geros
nuotaikos, ir ramybės, ir gerų draugų... po
lašelį, bet kasdien, kiekvieną valandą, kie-
kvieną akimirka!...*

*Su praėjusiomis šventėmis sveikina
administracija.*

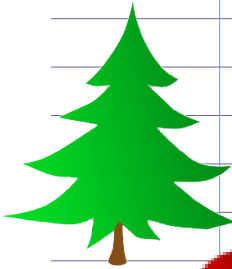
Kituose
puslapiuose
skaitykite:

Mokytojų kalėdiniai pasvajojimai ir išpūdžiai	2
---	---

Kalėdų laukia visi	2-4
--------------------	-----

Apie žmones...	4
----------------	---

Užs. Jukaitė 2 klasei, grafinių žali. mok. Inara Štamburkienė, IKT mok. Jūratė Bakolienė

Vieną kartą gyveno Pūga

laine
labai
sūnūmūni ir
sūnykūni, nes
neturėjo namų. Ji taip
norėjo jų, kad skrido per pauzės
ir, sūykodama ir viską daušė, šaldė, mokojo.
Vieną dieną ji suprato, kad tai yra labai negerai,
nes blogi dalykai nepasėda, o kaip tik trukda.
Tada Pūga nusigamino ir pruko Štebuklės -
skriedama pro vieną kalną ji nešiotai pamatė
negrūvama namelį, kurį jai labai patiko, nes
buvo su rūsine oranžine stoga, grafiomis raudonomis
sienomis ir balkai apterktomis langais. Ji
spūgyveno tame namelyje ir pradėjo teimimūksūni:
sūitvarkė, įkūre, uktvė pečiū, š kurio ruko dūmai. Pūga
labai dūangėsi, jog turėjo tokius gerus namus, į kuriuos galėdavo
pūkvieisti savo draugai. Pačios geriausias Pūgos draugas buvo Sūsigūtes.
Jos skriedavo pro Pūgos namelius, o labiausiai Sūsigūtes patikėdavo sūdėti
sūi namelio stoga. Pūga labai dūangėsi, šai Sūsigūtes: jū aplūkydavo jū labai
grafiū papūoidavo vūrti hamelje exantiū dangū. Joms labai patikėdavo draugauti.
Nė viens kitas Pūga, sūiekas neturėdavo tokiū gerū draugū kaip šai Pūga, gyvenanti
sūi kalne prie Pakalibė. Kartū sūisūdama laukė Pūga prie namū sūrade ir Debesūliū.
Debesūti taip pat tapo labai gerū Pūgos draugai, jū irgi labai sūlytjo Pūga, ir tada mūtko
patū geriausias ir svarbiausias dalykas.
Pūga suprato, kokia ji laiminga, nes yra mylima, turi draugū, o, svarbiausia, ji norėjo daryti tik gerus darbu:

Gruodis jau artėja...
Jau šalnia atėjo:
Šalta jau lauke,
Sniegas tokį purus,
Baltas sniego rūbas.

Rugilė Paulauskaitė 1 a klasė

Štai graži šalta žiema
Viskas spindi sidabru
Ir turiu tokius vilčius,
Kad Senelis greit ateis,
Dovanas visiems paskleis.

Gabriėlė Ramonaitė 3 a klasė

Mokytojų kalėdiniai pasvajojimai ir išpūdžiai

Ką darytumėte, jeigu būtumėte Kalėdų senelis? Kas jums yra Kalėdos?

Dalia Kulviečiuvienė:
Dovanėles dalinčiau...
Geriau jaučiuosi laukdama Kalėdų. Labai laikiu sniego :). Turbūt kaip ir visi nesusimąstau, kad belaukiant Kalėdų nereikėtų pamiršti ir Jėzaus. Yra sakoma: "Kalėdos yra ne man, Kalėdos yra visiems".

Rūta Satkauskienė:
Pasisengčiau padaryti taip, kad Kūčių vakarą nebūtų vienišų žmonių.

Aušrelė Baltrušaitienė:
Dovanų pripirkčiau, vaikams padaryčiau didelį džiaugsmą.

Laima Krūminienė:
Kalėdos—tai džiaugsmo kupinos vaikų akys.

Jolita Radvilavičienė: Aš visada būnu Kalėdų

seneliu :)

Jolanta Lastauskienė:
Išmokyčiau žmones dovanoti nematerialias dovanas.

Zita Klimčiauskienė:
Nepamirškite, kad Kalėdos yra Kristaus gimimo šventė.

Daiva Pilkauskienė:
Šokčiau, dainuočiau, eilėraščius deklamuočiau, kad vaikams nereikėtų. Taip pat vaikams dalinčiau dovanas :)

Lina Navikauskienė:
Aplankyčiau našlaičius ir dovanočiau dovanas.

Jolita Ramanauskienė: Aš kiekvienais metais būnu Kalėdų bobute, kai su savo vyru einame paslapčia pas kaimynus padėti jiems dovanų. Tyliai ir nepastebimai prisėliname prie kaimynų durų ir padedame jiems skirtą dovaną, paskambiname į kaimynų duris ir bėgame

apsnigtu keliu, kad kaimynai nepastebėtų. Kaimynai atidarę duris bando susekti "Kalėdų senelio ir Kalėdų bobutės pėdsakus... Man Kalėdos nėra vien tik Senis Šaltis, tai yra kažkas daugiau.

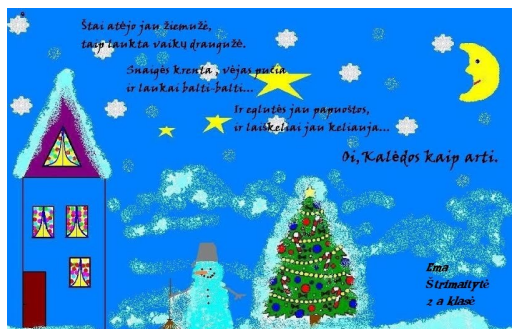
Vida Žukauskienė: Daug dirbčiau, gaminčiau vaikučiams dovanėles. Kalėdos - pasakiška šventė.

Rita Sarapinienė:
Padaryčiau taip, kad visi mylėtų vienas kitą.
Rimvydė Bundzienė: Žmones padaryčiau laimingus...
Arteįjant Kalėdoms jaučiuosi pakylėtai, norisi su visais nuoširdžiai apsikabinti.

Kalėdų laukia visi

Kalėdų laukia visi: ir maži, ir dideli. Joms ruošiasi, puošia namus, kepa pyragus, galvoja, kaip pradžiuginti artimuosius. Mažieji rašo laiškus Kalėdų seneliui ir vis tikisi jį pamatyti. O kas būtų, jei staiga jūs patys taptumėte Kalėdų seneliu? Į šį klausimą pabandė atsakyti kai kurie mokiniai.

• Jei aš būčiau Kalėdų senelis, padaryčiau taip, kad visi būtų laimingi ir džiaugtųsi gyvenimu. Kalėdų seneliu būti ne taip jau ir lengva, reikia žinoti kiekvieną norą, visus aplankyti. Aplankyčiau pirmiausia vargingai gyvenančius vaikus, nes jie labiausiai laukia dovanų. (Andrius 8a kl.)

Būdama Kalėdų seneliu, tikrai negailėčiau žmonėms stebuklų. Pirmiausia aplankyčiau Afrikos vaikus, nes dabartiniam Kalėdų seneliui Afrika ne itin patinka, todėl vaikai ten dovanų negauna. Vėliau keliaučiau į Pietų Ameriką, Šiaurės Ameriką, dar vėliau į Australiją bei Aziją, o vėliausiai į Europą. Jeigu būčiau Kalėdų senelis, per Kūčias, Kalėdas bei Naujuosius metus visame pasaulyje neįvyktų joks nusikaltimas, visi būtų laimingi ir draugiški, niekas nesipyktų, niekas nebadautų. **(Diana 8a kl.)**

Jeigu aš būčiau Kalėdų senelis, aš nekeisčiau nieko, kas iki šiol buvo. Juk tik dėl Kalėdų senelio ir jo dovanų per Kalėdas būdavo ir bus linksma. **(Aldas 8a kl.)**

Jeigu aš būčiau Kalėdų senelis, būčiau pats laimingiausias senelis. Nustebinčiau visus vaikus, nes žinau, kaip smagu, kai tave pasveikina ir dovanoja dovanų. Eičiau stebinti dovanomis į visus namus, į gatves. Ypač dovanočiau dovanas tiems vaikams, kurie skurdžiai gyvena, nes jie negauna to, ką gauna kiti vaikai. Toks, mano numone, turėtų būti tikras Kalėdų senelis, tikiuosi, tokių dar yra šiame nuostabiame pasaulyje... **(Mantas 8a kl.)**

Mielas Kalėdų seneli,

tai jau keturioliktas laiškas Tau per visą mano gyvenimą. Paskutiniuose trylikoje laiškų aš rašiau, ko iš Tavęs norėčiau, bet šis laiškas bus kitoks.

Panašų laišką, pamenu, rašiau maždaug septynerių, bet mama sakė, kad Tu esi Kalėdų senelis, savo darbą atlieki daugybę metų ir mano patarimai Tau nepadės. Nuo to laiko patarimų nebedalinau, o dabar vėl norėčiau prie jų sugrįžti.

Taigi, kadangi Kalėdos yra pati tyriausia metų šventė, tad reikia skleisti stebuklingą nuotaiką, nes tai, o ne kažkokios dovanos, ir yra svarbiausia. Todėl aš noriu, kad šiais metais Tu vietoj kažkokių (dažnai nereikalingų) daiktų padovanotum žmonėms laimę: namams jaukumo, alkanam maisto, vienišam meilę. Tikiuosi Tu taip ir padarysi.

Nijolė Petronytė 8a kl.

Kaip aš laikiu Kalėdų

Kalėdos- stebuklų metas. Pasivaikščiėjimai mieste, šalčiui žnaibant nosį, puodelis karšto šokolado, kai sutemos leidžiasi į gatves,- stebuklingas jausmas. Aplink mirga kalėdinės lemputės, o žmonės dalijasi kalėdine nuotaika...

Kai buvau maža, Kūčių vakarą sėdėdavau prie papuoštos eglutės ir laukdavau, iš kur tos dovanos taip stebuklingai ten atsiranda. Spėsdavau spąstus. Tai būdavo maži varpeliai, suskambėdavę nuo mažiausio eglės krustelėjimo. Bet pavargusios mano mažos akutės nuo įtempto stebėjimo ir noro miegoti po truputį užsimerkdavo. Taip jos išduodavo mane, ir aš nesugebėdavau įminti paslapties.

Dabar, ateinant Kalėdoms, ir man pačiai tenka pabūti Kalėdų seneliu. Slapta sužinoti, kokią mielą dovanėlę mano tėvai norėtų rasti po eglute. Kalėdų senelio darbas išties sunkus.

Bet svarbiausia juk ne dovanos. Visa šeima ir gal dar keletas iš tolimesnės giminės prie stalo šnekučiuojasi, aplink ramiai mirga šventinės puošmenos, televizoriaus ekrane žybsi kalėdiniai koncertai, o aš neatitraukiu akių nuo neramios žvakelės...

Gabija Valauskytė 8a kl.

Seniai seniai buvo berniukas, kuris nebuvo geras. Tėvai jam sakė, kad jei neklausys, tai neaplankys jo Kalėdų Senelis. Jam bemiegant išgirdo keistą beldimą. Ogi, Kalėdų Senelis apsilankė. Jis pasiėmė su savimi berniuką į kelionę aplink pasaulį ir kartu dalino dovanas. Nubudęs ryte, berniukas suprato, kad nori būti geras. Nes tik gėriu atkeliauja kitas gėris.

Džiugas Berezovskis 3 a klasė

Kalėdos, Kalėdos...Parduotuvės puošiasi įvairiomis girliandomis, groja kalėdinė muzika, ore sklindo džiugi nuotaika. Visi žmonės ruošiasi šiai linksmai ir šiltai šventei.

Pamenu, kai buvau maža, per kiekvienas Kūčias laukdavau ateinant Kalėdų senelio, bet nesulaukdavau, nes nugrimzdavau į stebuklingą sapnų karalystę, sapnai mane įveikdavo. Visuomet Kalėdų seneliui palikdavau sausainių su pienu, nes maniau, jog jis bus kiek praalkęs, juk jis keliaudavo aplink šį milžinišką pasaulį, nuo vieno vaiko namų iki kito...

Tačiau dabar Kalėdų senelis manęs nebeaplanko, nes, pasak mano mamos, aš jau per didelis vaikas, o Kalėdų senelis ateina tik pas mažus vaikus. Kad ir kaip bebūtų, Kalėdų senelis kasmet aplanko mano mažąjį broliuką, o seneliui padedu ir aš.

Kamilė Lavickaitė 8a kl.

Apie žmones...

Kiekvienas žmogus mąsto skirtingai, siekia skirtingų tikslų, turi skirtingų pomėgių... Būtent tai ir daro mus įdomius, savitus, kitoniškus ir originalius. Nežinia, kas dėtusi pasaulyje, jei visi valgytų vien makaronus, gertų tik arbatą ir skaitytų istorines knygas. Argi neįdomu būti tokioje aplinkoje, kur galima rasti puikių matematikų ir fizikų, mokerių išspręsti pačius sunkiausius uždavinius; poetų, kurių eilės žavi ir sušildo net šalčiausią širdį; muzikantų, savo kūriniais svaiginančių galvas; oratoriškų lyderių, gebančių sklandžiai dirbti komandoje; keliautojų, išmanančių skirtingų tautų tradicijas; dailininkų, savo sugebėjimais nenusileidžiančių garsiausiems pasaulio menininkams, ir daugybę kitų savo srities specialistų?

Vienas žmogus galbūt galėtų sukurti nuostabią pjesę, bet nemokėti jos suvaidinti, kuomet kitas nebūtų sugalvojęs šitokio kūrinio, tačiau idealiai įsikūnytų pagrindiniame vaidmenyje. Svarbiausias dalykas yra tas, kad tik komandoje jie sugebėtų atskleisti vienas kito talentus ir kartu sukurti nepamirštamą vaidinimą. Negalime būti „šampuojami“ vienodais ženklais, nes kiekvieno mūsų galimybės ir pasaulėžiūra yra labai skirtinga, tačiau tikrai galime padėti vienas kitam atrasti savo talentus, paskatinti veikti ir kartu įgyvendinti tai, ko vieni negalėtume. Tikrai tikiu, kad Kovo 11 - osios vidurinėje mokykoje galime tai pasiekti.

Svarbiausia nepasiduoti, išlikti savimi, siekti užsibrėžtų tikslų, savos svajonės, tikėti tuo, ką darai ir nepaskęsti rutinoje. Būtent to visiems ir linkiu!

**Edita Majauskaitė
Mokinių prezidentė**

Laikraštį ruošė:

**R.Sarapinienė, I.Matizonkienė, J.Lokienė,
N.Petronytė 8a kl., G.Valauskytė 8a kl.,
K.Lavickaitė 8a kl., E.Majauskaitė 10a kl.,
Laimutė Staškevičiūtė 10 a kl.**

